

G20 ontgoocht arme landen (10.11.09)

De ministers van financiën van de G20 verspeelden tijdens het voorbije weekend van 7/8 november een historische kans om de ontwikkelingslanden in staat te stellen de miljarden dollars die zij elk jaar verliezen door belastingsontduiking terug te vorderen. Ook inzake de financiële transactie taks (FTT) en klimaatbeleid werden de verwachtingen de grond ingeboord. Aldus een perbericht van Attac Vlaanderen dat wij integraal publiceren.

Belastingontduiking

In april 2009 beloofden de G20 ministers in Londen tegen het einde van het jaar een plan naar voor te brengen om de ontwikkelingslanden in staat te stellen mee te “profiteren” van een globale samenwerking rond belastingen.

De bijeenkomst in St Andrews (Schotland) was de laatste kans voor hen om hun belofte waar te maken. Zij slaagden er niet in iets concreets te bereiken, alleen dat een globaal akkoord een vage kans heeft.

De NGO ‘Christian Aid’ rekent uit dat heden ten dage belastingsontduiking door multinationale ondernemingen elk jaar de arme landen berooft van op zijn minst 160 miljard dollar. Dit bedrag zou jaarlijks het leven van 350.000 kinderen onder de vijf jaar kunnen redden, mocht dat geld kunnen aangewend worden op dezelfde manier als de reële belastingsinkomsten (1).

Daarvoor is een multilaterale overeenkomst noodzakelijk, terwijl door het akkoord van Londen belastingsparadijzen alleen bilaterale akkoorden sluiten met andere landen die bijna allen rijk zijn. Dit levert de ontwikkelingslanden niets op en door het mislukken van een multilaterale overeenkomst blijft men hangen in de huidige situatie.

Een globaal akkoord is thans een mogelijkheid maar het is aan de G20 om snelle vooruitgang te boeken voor een multilaterale en automatische deling van belastingsgegevens, met daarbij inspectie om er zeker van te zijn dat het systeem werkt.

Slechts dan zullen arme landen waarschijnlijk de informatie verkrijgen die zij nodig hebben om enkele miljarden van de dollars die zij jaarlijks door belastingsontduiking verliezen, terug te kunnen vorderen. Het is geld dat zij dringend nodig hebben om hun overheidsdiensten, zoals die voor gezondheid en onderwijs, te verbeteren en uit te bouwen ten dienste van hun gemeenschappen.

Klimaatverandering

Als reactie op het gebrek aan vooruitgang rond klimaat gerelateerde financiën tijdens de G20 onderhandelingen, zeggen wij: “Door er niet in te lukken een concreet financieel voorstel op tafel te gooien tijdens die gesprekken hebben de rijke landen een belangrijke kans laten voorbijgaan om het vertrouwen te herstellen met de ontwikkelingslanden en om voor een opening te zorgen tijdens de komende klimaatonderhandelingen in Kopenhagen in december. Vandaag de dag nemen de ontwikkelingslanden de leiding in de klimaatgesprekken en trachten zij de discussies te richten op kwesties die terzake doen. Ondertussen remmen de ontwikkelde landen dat af en komen ze met niets over de brug. Aangezien men ver over tijd is met geloofwaardige voorstellen over klimaat gerelateerde financiering was het voor de G20 ministers van financiën de uitgelezen gelegenheid om dit aan te pakken en de klimaatonderhandelingen een duw in de rug te geven. Ze hebben het nog eens verknoeid.”

Tobintaks

De ministers werden het wel eens om hun respectievelijke economieën en hun bancaire sector met overheidsfinanciën te blijven ondersteunen maar een voorstel van de Britse premier Gordon Brown om een nieuw steunfonds op te zetten voor de financiële sector, gefinancierd met een heffing op

financiële transacties, heeft nauwelijks steun ontvangen van de ministers van financiën van de G20-landen (alleen van Frankrijk en Duitsland, terwijl Canada en Rusland zeer negatief reageerden daarin bijgetreden door de “socialist” Dominique Strauss Kahn, directeur IMF) en werd door de Verenigde Staten (de Amerikaanse minister van Financiën Tim Geithner) gewoon van tafel geveegd. De bankiers en ook de speculanten zijn op dit ogenblik de grote winnaars zowel in tijden van voorspoed en tegenspoed, terwijl de belastingbetalers zoals altijd opdraaien voor de verliezen.

Attac Vlaanderen heeft nooit de legitimiteit van de G20 erkend en zal dat ook nooit doen en verwacht ook niet dat de ministers van Financiën van de G20 landen vergaande maatregelen zullen nemen om de financiële sector en markten te reguleren. Natuurlijk willen ze allemaal wel iets doen voor de armste landen, maar het reguleren van de financiële markten via een Financiële Transactie Taks of Tobintaks is nog steeds uit den boze omdat ze blijven vasthangen aan de voorbije dogma's van het neoliberalisme die niet voorbij zijn.

Het wordt dringend tijd dat de mondiale sociale bewegingen deze historische momenten aangrijpt om de actie te radicaliseren.

Misschien vragen “gebroken beloftes” uiteindelijk toch opnieuw “gebroken vitrines” en moeten we terugkeren naar de roots van “the battle of Seattle” en ons niet laten opsluiten in de wandelgangen van het oeverloze lobbyisme?

Omdat een andere wereld mogelijk is,
Eric Goeman, woordvoerder Attac Vlaanderen

.